

[Chr. Christensen]

forhold til de lande, hvor det at undgå sultedøden er en daglig kamp. Vi har med tilfredshed bemærket os regeringens målsætning om at skabe større forståelse for u-landshjælpen i EF, men denne forståelse må også give sig udslag i et klart nej til nedskæring af vor egen u-landsstøtte.

Midt i den dominerende debat om de økonomiske problemer må vi ikke glemme, at folketinget har andre vigtige opgaver at se til. Det gælder ikke mindst inden for det kulturelle og familiemæssige område.

For kort tid siden forelå betænkning til en ny bibliotekslov. Vores gruppe tager klart afstand fra den grundholdning om en statsdirigering af kulturlivet, vi synes ligger i betænkningen, og vi har nu udarbejdet forslag til bibliotekslov, hvis hovedprincipper vil være, at gratisprincippet fastholdes for udlån af det skrevne ord, hvorimod der må betales for andre aktiviteter, dog med undtagelse af service for handicappede, f. eks. udlån af lydbånd m.v. Beslutninger vedrørende bibliotekernes service på bogområdet må henhøre under statslige organer. Derimod må den enkelte kommune træffe beslutning vedrørende eventuel anden biblioteksvirksomhed og³ i givet fald selv finansiere denne. Lovforslag vil vi snarest fremsætte herom.

Med vedtagelsen her i folketinget i sidste samling af loven mod børnepornografien kronedes kristeligt folkepartis 10-årige kamp mod pornografien med en lille blomst. Når vi har kæmpet så hårdt mod pornografien, er det først og fremmest ud fra det kristne syn på forholdet mellem kvinde og mand, men det er også på grund af pornografiens tro følgesvende, som er kvindemishandling, vold, mord, kriminalitet, prostitution, narkotika og mafialignende tilstande. Men disse negative kræfter trives jo bedst i forbindelse med alkoholmisbrug. Den sidste tids afsløring af alkoholmisbrugets størrelse blandt børn og ganske unge tvinger os til besindelse. Her er en opgave, folketinget ikke kan lade ligge. Flere gange har kristeligt folkeparti fremsat forslag om bekæmpelse af alkoholmisbruget, bl. a. gennem forslag om forbud mod reklamer, som vedtaget i Nordisk Råd for år tilbage. Det har glædet os meget at erfare, at socialdemokratiets kongres i september viste så stor forståelse for dette forslag, at det nu skulle have en reel chance for

vedtagelse, når vi snart genfremsætter forslaget.

Disse alvorlige samfundsproblemer løses imidlertid ikke alene ved forbud eller efterbehandling. Vi må komme andet i forkøbet. En af de bedste foranstaltninger her er, om vi kunne give vore børn nogle gode hjem. Kristeligt folkepartis opfattelse: går familien i opløsning, gør også samfundet, synes at blive stadig stærkere bekræftet. Derfor må vi styrke familien, men det forudsætter, at folketinget i den kommende tid meget mere realistisk end hidtil tager fat på lovgivningsarbejde, der fjerner den økonomiske diskriminering af ægteskabelige forhold i forhold til ikke-ægteskabelige forhold.

Udviklingen inden for samlivsformerne stiller imidlertid folketinget over for kravet om lovgivning på et helt nyt område inden for familielivet. I en artikel i Frederiksborg Amts Avis den 12. marts 1980 påviste Advokatrådets formand, landsretssagfører Niels Kjølbye, ved nogle eksempler hullerne i den lovgivning, som gælder, når et dansk barn kommer til verden. Han er ligesom mange læger kritisk over for, at folketinget endnu ikke har taget initiativ til en lovgivning om kunstig befrugtning, der kan skabe nye rammer for jurister i faderskabs- og familierets-sager.

På baggrund af meddelelser om, at dette fænomen på et enkelt større hospital forekommer 7-10 gange daglig, finder kristeligt folkeparti det yderst betænkeligt, at der ingen lovregel eksisterer. Vi vil derfor gennem et lovinitiativ søge udviklingen ledet ud fra et kristent, menneskesyn. Et hovedpunkt vil være, at det ad lovgivningens vej sikres, at denne metode kun anvendes som en nødløsning og kun mellem ægtefæller.

Vores gruppe finder det ligeledes væsentligt, at en række problemstillinger vedrørende de såkaldte reagensglasbørn undersøges nærmere, og vi agter derfor i dette folketingsår at fremsætte beslutningsforslag desangående. Vores grundholdning til dette problem er baseret på de hovedsynspunkter, at den såkaldte reagensglasbefrugtning kun bør tillades mellem ægtefæller, og at fosteret fra befrugtningøjeblikket bør være retligt værnet. Der må f. eks. ikke ske aflivning af fostre, der kan forudses at blive handicappede, og der må ikke ad teknisk vej gribes ind over for den sædvanlige og naturlige udvikling af